

## **Thema: Leven in het licht van de HEER**

### **PREEK**

**naar aanleiding van Jesaja 2,1-5  
op 29 november 2020**

---

### **Liturgie**

*Mededelingen van de kerkenraad*

*Toelichting bloemstuk*

*Aansteken van de eerste adventskaars*

*Lid van LC: Kom mee, laten wij leven in het licht van de HEER!*

*Psalm 25 : 1*

*Votum en groet*

*Psalm 25 : 2,3*

*Schuldbelijdenis en genadeverkondiging (op pag. 618 en 619 GK)*

*LB 439 : 1,3 Verwacht de komst des Heren*

*Schriftlezing: Jesaja 1,1-20;2,1-5*

*Preek over Jesaja 2,1-5 – Leven in het licht van de HEER*

*Psalm 36 : 2,3*

*Dankzegging en voorbede*

*Collectemoment*

*Viering van het avondmaal met formulier 5*

- *LB 375 : 1 God zij gezegend! Laat ons dank bewijzen – ter inleiding*
- *LB 375 : 2 Zijn heilig lichaam, in de dood gegeven – vóór het gebed*
- *Geloofsbelijdenis van Nicea*
- *LB 375 : 3 God geve ons allen zijn genade en zegen*
- *Opwekking en viering*
- *Opwekking 334 Heer uw licht en uw liefde schijnen*
- *Dankzegging*

*LB 442 : 1,2 Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen*

*Zegen*

---

Gemeente van de Heer Jezus Christus,

Wonderlijk licht verspreidt zich in de woorden van de profeet Jesaja.

Dit licht geeft glans aan de toekomst die weggelegd is voor het volk van God.

Het roept het verlangen op naar Hem die komt!

*Eens zal de dag komen... (vs. 2).*

Een tijd van hoop ziet Jesaja voor ogen.

Een tijd van redding en uitkomst.

Een tijd – hij zegt het zelf – *dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen.*

Het klinkt als muziek in de oren.

Wat een vooruitzicht!

De berg – dat is plek waar God woont in het midden van zijn volk, de berg Sion.

De berg – die plek zal in volle luister hersteld zijn.

Sion, de Godsstad hier boven, als de top van Gods wereld.

Verheug je – en zie er maar naar uit.

Wat een toekomst!

Het wordt nog mooier als je hoort hoe deze bergtop en dit heiligdom en nog meer: hoe Hij die daar woning maakt aantrekkingskracht heeft op alle volken.

*Alle volken zullen daar samenstromen,  
machtige naties zullen zeggen:*

*'Laten we optrekken naar de berg van de HEER,  
naar de tempel van Jakobs God (vs. 3a).*

Je ziet en massa mensen die optrekt naar Jeruzalem – en dan niet als toerist om een briefje in de Klaagmuur te doen of een bezoek te brengen aan plek waar ooit de tempel stond en waar je nu de Al-Aqsa moskee vindt.

Nee, de mensen die zich dan naar de Godsstad begeven doen dat met slechts één bedoeling: ze willen zich aan de God die daar woont onderwerpen, ze willen Hem kennen, ze willen Hem dienen. Hoor maar wat ze zeggen

*Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen,  
en wij zullen zijn paden bewandelen.'*

*Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht,  
vanuit Jeruzalem spreekt de HEER (vs. 3b).*

Hier klinkt iets door van de grote toekomst, van de nieuwe wereld, waar ook wij zoveel eeuwen later naar uitzien, een wereld waarin het gedaan is met onrecht en dreiging, met misbruik en geweld, met ziekte en dood.

Het mooie van Jesaja's visionaire spreken is dat er niet alleen een eind komt aan alles wat het leven ontwringt en op z'n kop zet en kapot maakt.

De nieuwe wereld is een wereld van harmonie, een wereld vol vrede, een wereld die ongekend is.

Jesaja ziet het voor zich:

*Hij zal rechtspreken tussen de volken,  
over machtige naties een oordeel vellen.*

*Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers  
en hun speren tot snoeimessen.*

*Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander volk,  
geen mens zal meer weten wat oorlog is (vs. 4).*

\*\*

Het kan zomaar dat het je ontgaat hoe wonderlijk deze woorden zijn.

Het meest wonderlijke vind ik zelf dat aan deze Godswoorden over de nieuwe wereld heel andere woorden vooraf gaan.

Die tempel die zo rotsvast staat in wat Jesaja ziet (een *visioen* is het, een openbaring van de HEER, een boodschap van boven) die staat in werkelijkheid te schudden op z'n fundamenten.

*Wat moet ik met al jullie offers? – zo heeft het daar in naam van de HEER geklonken (1,11).*

Houd er toch mee op – met dit toneelspel, met dit gedoe, met dit wangedrag.

Houd ermee op!

Niets geen tempel die staat als een huis of een berg die onwankelbaar is.

Niets!

Jullie maken er een puinhoop van – van het dienen van de HEER.

Dat geldt niet alleen de tempel.

Dat gaat ook over de mensen die naar die tempel toe komen.

Dat zijn geen mensen – zoals het visioen je laat zien – die komen omdat ze vol van ontzag zijn voor de HEER en vol van ontzag voor zijn dienst.

Integendeel, ze hebben er huisgehouden en ervoor gezorgd dat slechts een puinhoop over is gebleven.

Je leest het allemaal in het eerste hoofdstuk, vlak voor dat wonderlijke visioen: *vreemdelingen maken alles tot een woestenij (1,7)*.

Slechts een schamel restant is van de stad overgebleven.

Vergane glorie – onder de voet gelopen door de vijand.

Dit lijkt niet op dat waar de profeet van heeft mogen dromen.

Dit lijkt niet op de glans van het licht die zijn visioen zo adembenemend wonderlijk maakt.

Om over het recht waar de profeet over spreekt nog maar te zwijgen.

Om over de vrede waarbij zwaarden omgesmolten zijn tot ploegscharen maar te zwijgen.

Je ziet er niets van. Niets – dan het tegendeel.

Mooi beeld.

Indrukwekkend beschreven.

Maar we zien er zo weinig van.

Misschien wel niets, helemaal niets...

Niets geen bloei van de kerk.

Niets geen bekering van heidenen.

Niets geen wereld waar vrede en recht heersen.

Niets. Niets – dan het tegendeel.

\*\*

Niets?

Als je je ogen dicht hebt zie je inderdaad niets.

Maar lees dan tussen de regels door.

Tussen de regels door die je melden hoe bizar het gesteld is met de tempel.

Tussen de regels door die je vertellen over een ontaard volk.

Tussen de regels door die je de ontluistering van Gods volk en Gods dienst tonen.

Tussen die regels door klinkt het onverwoestbare van Gods liefde.

Je hoort dingen waar de profeet het later uitvoeriger over gaat hebben.

Over de majesteit en de heiligheid van deze God.

Over een rest die Hij in het leven houdt.

Over de verlossing die komt – vanuit Sion, dat is Jeruzalem.

*Sion zal verlost worden door recht*

*en wie zich bekeert door gerechtigheid (1,27)*.

Dit is de hoop van Gods volk: dat er verlossing komt.

Dat is advent – de HEER brengt uitkomst.

Het is donker in Juda en Jeruzalem.

Het licht van leven lijkt gedoofd.

Gedoofd – doordat mensen er met de rug naar toe zijn gaan staan.

Gedoofd – doordat mensen het willens en wetens naast zich neer hebben gelegd.

Gedoofd – het is duister geworden doordat de HEER zich heeft gekeerd tegen zijn volk.

Maar laat één ding duidelijk zijn: bij God heeft de duisternis nooit het laatste woord.

Er is hoop en uitzicht – voor wie zich laat meenemen door die God, voor wie zich door deze God met beide benen in de werkelijkheid van vandaag laat zetten. Wonderlijk zijn die verzen – die gaan over de tempel en de berg waar die tempel op staat, over de mensen die toestromen om zich door de HEER te laten onderwijzen, over de toekomst van hoop en vrede die Hij in het vooruitzicht stelt.

Maar dan moet je je wel mee laten nemen.

Dan moet je wel meekomen.

*Kom mee, laten wij leven in het licht van de HEER!* – zo klonk het aan het begin van deze avondmaalsdienst.

Kom mee – laat je niet meeslepen door alle wantoestanden in de wereld om je heen, maar leer te verlangen naar wat er komt; laat je verlangen voeden door Hem die komt! Het is advent!

Maar dan is wel zaak om de weg van het licht te gaan.

*Nakomelingen van Jakob, kom mee, laten wij leven in het licht van de HEER (2,5).*

Die oproep zet je met beide benen in de werkelijkheid van vandaag.

Die weerbarstige werkelijkheid.

Die werkelijkheid met zoveel gebrokenheid.

Gebrokenheid om je heen.

Gebrokenheid in jezelf.

Wat dan telt – dat is dat het je voorrecht is te mogen horen bij Gods volk.

*Nakomelingen van Jakob* – je hoort erbij, je bent van Mij, spreekt de HEER.

Je ziet misschien niets van die wonderlijke toekomst.

Je merkt misschien niets van wat er staat te gebeuren.

Maar hoor dan het woord van de HEER: er is toekomst voor hen die het verwachten van de God van Jakob.

Voor hen die meegaan – die zich bij brood en beker laten meenemen naar het kruis van onze Redder, die zich laten meenemen in het vertrouwen dat zijn dood ons leven betekent.

Dat is geloven – dat je het verwacht van Hem die komt.

Dat je in geloof vasthoudt aan Hem die in brood en wijn het leven uitdeelt.

Aan Hem die je vandaag zegt: dit is het licht dat de wereld glans geeft, licht dat beslissend is voor jouw toekomst en die van mij.

*Kom mee!*

Het licht is gekomen – in de wereld.

Het licht van redding dat Sion, de Godsstad, verlost.

*Kom mee, laten wij leven in het licht van de HEER!*

Hij laat je delen in het leven van zijn Zoon.

Hij laat je het viëren bij brood en beker.

Zo vier je het leven – het leven dat Hij laat zien in brood en wijn.

*Leven in het licht van de HEER!*

Amen.